

เจาะลึกกระบวนการ: งานกัดเฟืองตรง

การสร้างสรรค์ชิ้นส่วนกลไกด้วยความแม่นยำระดับปริมจารย์

รายวิชาเทคนิคการผลิตชิ้นส่วนด้วยเครื่องมือกล 1
(สาขาวิชาเทคนิคการผลิต)

ผู้สอน: นายพิสกร วงศ์ปัญญาวูร | วิทยาลัยเทคนิค กฟผ.แม่เมาะ

สำหรับนักศึกษาระดับชั้น
ปวส.1

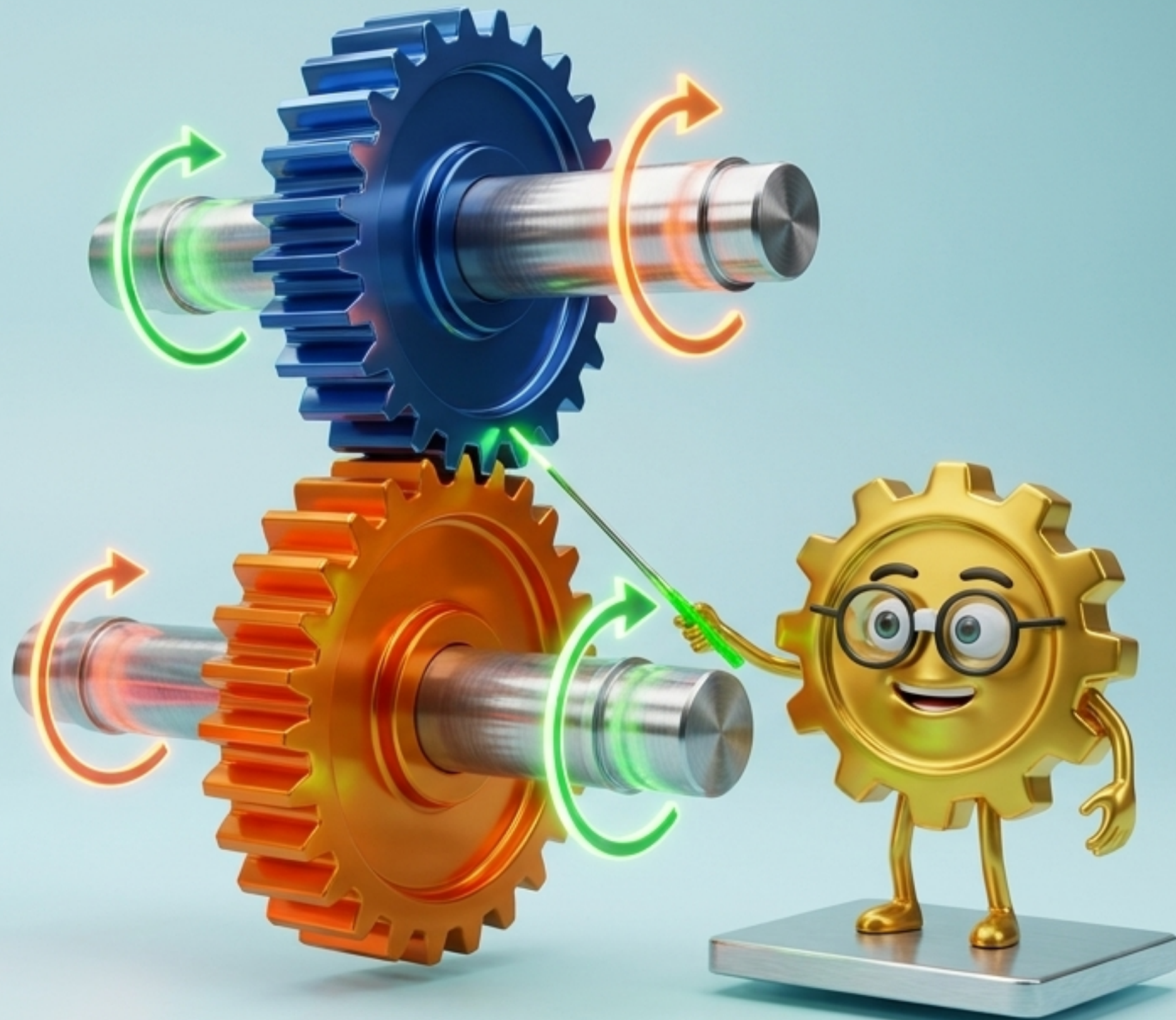
เฟืองตรง (Spur Gear): หัวใจของระบบส่งกำลัง

โครงสร้างที่เรียบง่ายแต่ทรงพลัง:
ฟันเฟืองขนานไปกับรูเพลลา (Parallel-shaft Gear)

หน้าที่หลัก: ใช้ในการส่งกำลังและปรับเปลี่ยน
ความเร็วหรือแรงบิดระหว่างเพลลาที่ขนานกัน

เฟืองพีเนียน (Pinion):
คำเรียกเฟืองตัวเล็กที่ขบอยู่กับเฟืองตัวใหญ่

กฎเหล็กของการขบกัน:
เฟืองสองตัวจะทำงานร่วมกันได้ ต้องมี
ขนาดฟัน (Module หรือ DP) เท่ากันเท่านั้น!

สองระบบมาตรฐานฟันเฟือง: Module vs. DP

ระบบ Module (มิลลิเมตร)

นิยาม: สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางพิตช์ (มม.) ต่อจำนวนฟัน

สมการหลัก: $m = da / (Z + 2)$

ลักษณะ: ยิ่งค่า Module มาก ฟันเฟืองยิ่งมีขนาดใหญ่

ระบบ DP - Diametral Pitch (นิ้ว)

นิยาม: จำนวนฟันเฟืองต่อความยาวเส้นผ่านศูนย์กลางพิตช์ 1 นิ้ว

สมการหลัก: $DP = (N + 2) / OD$

ลักษณะ: ยิ่งค่า DP มาก ฟันเฟืองยิ่งมีขนาดเล็ก (แปรรฝกฟัน)

ข้อควรจำ: เครื่องกัดสามารถกัดได้ทั้งสองระบบ แต่ต้องเลือกใบมีดให้ตรงกับระบบที่คำนวณ!

กายวิภาคของฟันเฟือง (Gear Anatomy)

Pitch Circle (วงกลมพิตช์):
เส้นสมมติที่เป็นจุดอ้างอิงการทำงานของเฟือง

Whole Depth (ความลึกทั้งหมด):
ความลึกในการป้อนกัดชิ้นงาน
(Addendum + Dedendum)

Addendum (ยอดฟัน):
ระยะจากวงกลมพิตช์ถึงยอดฟัน

Dedendum (รากฟัน):
ระยะจากวงกลมพิตช์ถึงโคนฟัน

Clearance (ระยะช่องว่าง):
ช่องว่างระหว่างยอดฟันของเฟืองหนึ่ง
กับรากฟันของอีกเฟืองหนึ่ง

Workshop Blueprint: การคำนวณก่อนลงมือกัดจริง

โจทย์: กัดเฟืองระบบ Module ขนาด 2 มม. จำนวน 24 ฟัน ($Z=24, m=2$)

Step 1: หาขนาดชิ้นงานก่อนกัด (OD)
สูตร: เส้นผ่านศูนย์กลางนอก (d_a) = $(Z + 2) \times m$
แทนค่า: $(24 + 2) \times 2 = 52$ มม.

Action: กลึงชิ้นงานให้ได้ขนาด 52 มม. แบบย่ำ

Step 2: หาความลึกในการกัด (Whole Depth)
สูตร: ความลึกฟันเฟือง = $2.157 \times m$

Action: ระวังนี้คือตัวเลขที่จะต้องไปลึกสุดบนแท่นกัด

Step 3: หาจำนวนรอบการหมุนหัวแบ่ง
สูตรเบื้องต้น (หน้างาน 40): $\text{หมุน } 40/24 = 1 \text{ รอบ กัด } 18/24 \text{ ไร่}$

Action: สอนเศษส่วนเพื่อเลือกจานแบ่งที่ถูกต้อง

Diagnostic Dashboard: การเลือกเบอร์มีดกัดเฟือง

ชุดมาตรฐาน 8 ตัว (มีด 1 เบอร์ ครอบคลุมการกัดฟันเป็นช่วงๆ)

เตรียมพร้อม: อุปกรณ์สำคัญสำหรับงานกัดเฟือง

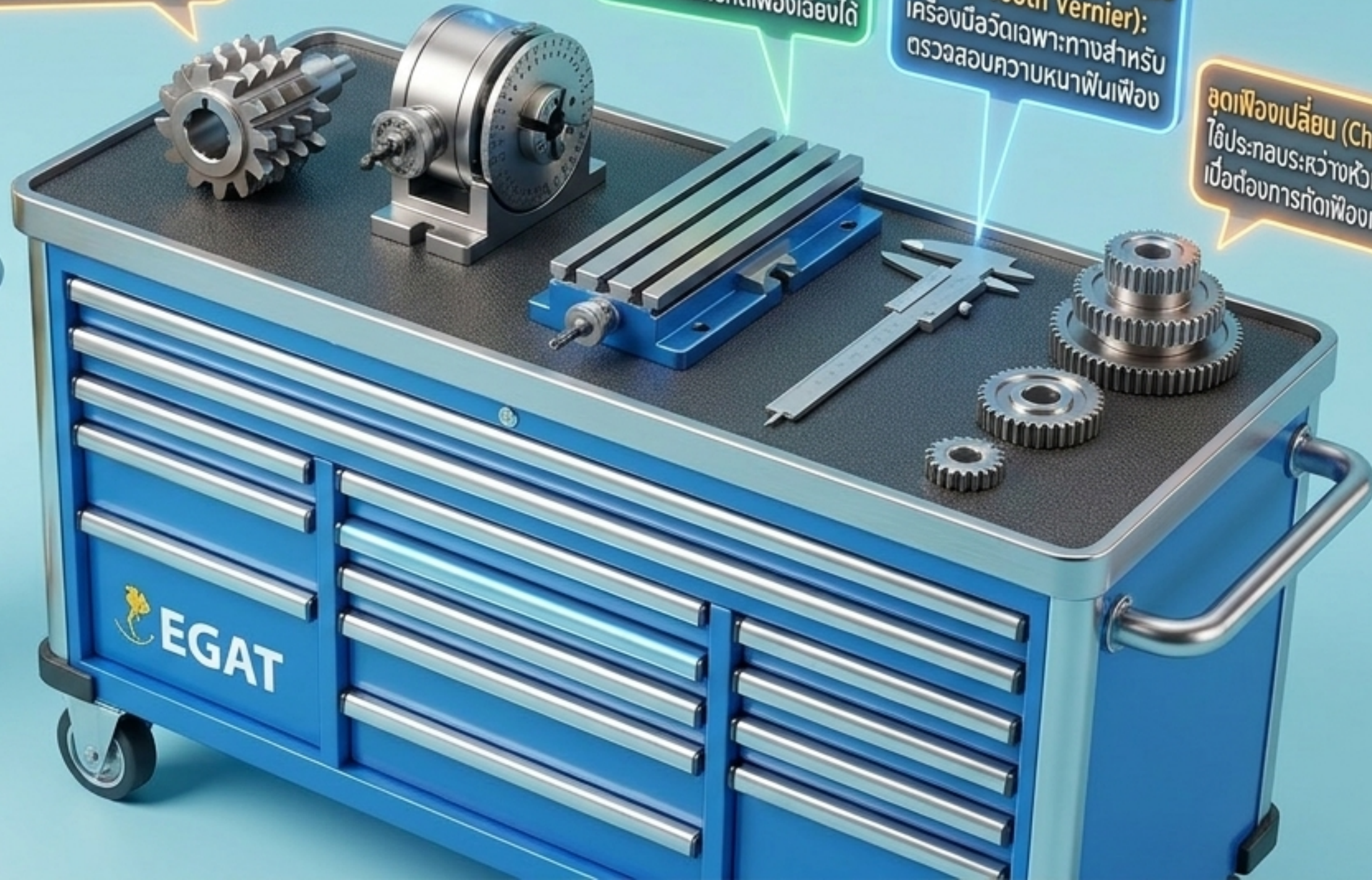
มีดกัดเฟือง (Gear Cutter):
ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเป็นระบบ DP หรือ Module และตรงเบอร์

ชุดหัวแบ่ง (Indexing Head):
อุปกรณ์หัวใจสำคัญที่ใช้สำหรับแบ่งพื้นที่จะกัดให้ต่างเท่าๆ กัน

โต๊ะงานของเครื่องกัด (Milling Table):
รองรับชุดหัวแบ่ง หากเป็นชนิดปรับองศาได้: ใช้กัดเฟืองเฉียงได้

เวอร์เนียสคาลิปเปอร์วัดเฟือง (Gear Tooth Vernier):
เครื่องมือวัดเฉพาะทางสำหรับตรวจสอบความหนาฟันเฟือง

ชุดเฟืองเปลี่ยน (Change Gears):
ใช้ปรับระยะว่างหัวแบ่งกับโต๊ะงาน เพื่อต้องการกัดเฟืองเฉียงมุมมากๆ

เจาะลึกกลไก: การทำงานของชุดหัวแบ่ง (Indexing Head)

EGAT

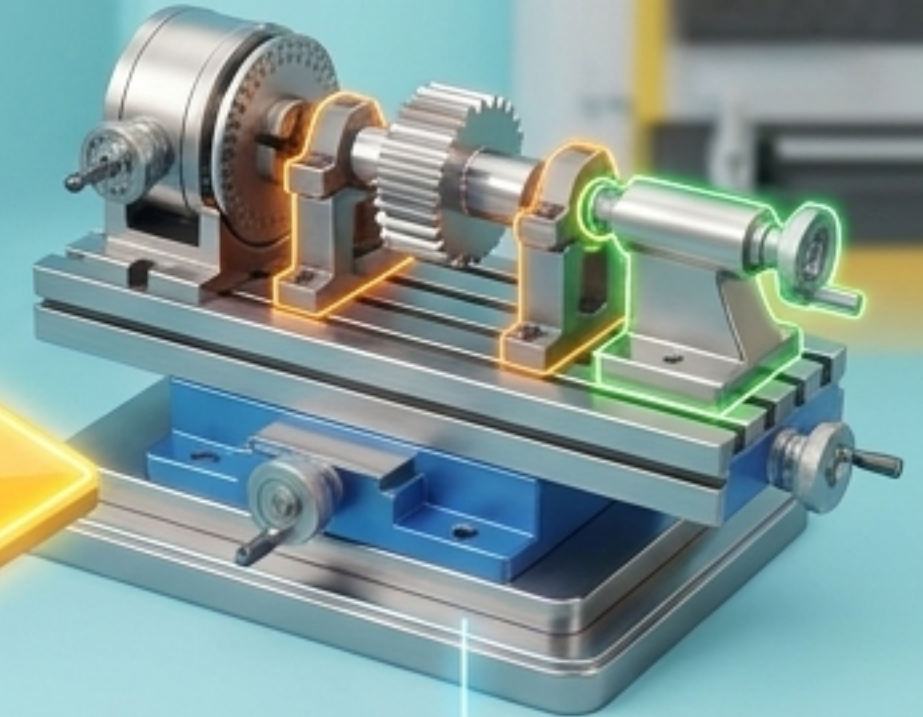
Crank Handle (มือหมุน): จุดป้อนคำสั่ง
ผู้ปฏิบัติงานหมุนตามอัตราส่วนที่คำนวณไว้

Index Plate (จานแบ่ง):
มีรูจำนวนต่างๆ กันรอบวง
ใช้ตั้งค่าเศษส่วนของรอบ
(เช่น 26 รู บนหน้างาน 39 รู)

Worm Gear Mechanism (ระบบเฟืองหนอนภายใน):
สร้างอัตราทด (มักเป็น 40:1)
เปลี่ยนการหมุนหลายรอบของมือหมุน
เป็นองศาที่แม่นยำบนชิ้นงาน

Spindle (แกนจับชิ้นงาน):
เชื่อมต่อกับชิ้นศูนย์และชิ้นงาน
พาชิ้นงานหมุนไปในตำแหน่งฟันเฟืองที่ถัดไป

Phase 1: การเตรียมชิ้นงานและติดตั้ง (Setup & Alignment)

Step 1: งานกลึงตั้งต้น (Turning)

กลึงขึ้นรูปชิ้นงานให้ได้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางโตนอก (OD) ตามที่คำนวณไว้ โดยการยืนยันศูนย์หัวท้าย

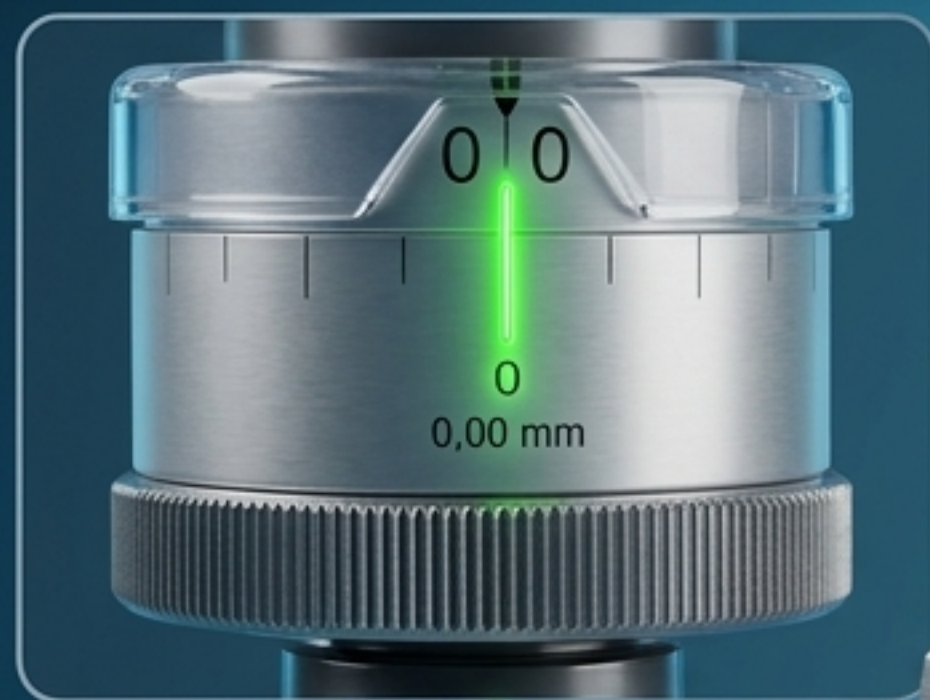
Step 2: ติดตั้งหัวแบ่งและศูนย์ท้าย (Mounting)

จับยึดบบโต๊ะงานเครื่องกัด ตรวจสอบศูนย์ด้วยนาฬิกาวัด (Dial Indicator) ให้ได้ระนาบทั้งแนวระดับและแนวนอน

Step 3: จับยึดชิ้นงาน (Workpiece Clamping)

นำชิ้นงานที่สวมบนแกน (Mandrel) มาจับยึดระหว่างศูนย์หัวแบ่งและศูนย์ท้ายให้แน่นหนา

Phase 2: เทคนิคการตั้งศูนย์ และแตะผิวงาน (Touch-Off)

- ⚙️ **การตั้งศูนย์มิดกัต:** เลื่อนมิดกัตให้อยู่ที่กึ่งกลางชิ้นงาน ตรวจสอบด้วยเวอร์เนียและฉากให้ได้ฉากสมบูรณ์
- ⚙️ **ความเร็วรอบ (RPM):** ตั้งความเร็วรอบให้เหมาะสมกับประเภทมิดกัตและวัสดุชิ้นงาน
- ⚙️ **เทคนิค การสัมผัสกระดาษ (The Paper Trick):**
 - วางกระดาษแผ่นบางๆ แนบผิวชิ้นงาน
 - ค่อยๆ เลื่อนมิดกัตลงมาขณะเครื่องหมุน
 - จุดที่ มิดกัตเริ่มสะกิดกระดาษขาด คือจุดศูนย์ (Z=0) บนผิวงานพอดี!

⚠️ สำคัญมาก! เมื่อสัมผัสแล้ว ให้ตั้งสเกลป้อนลึกที่แทนเครื่องเป็น ศูนย์ ทันที ⚠️

Phase 3: วงจรการกัดฟันเฟือง (The Machining Cycle)

3. หมุนหัวแบ่ง (Index)

- หมุนงานแบ่งตามจำนวนรอบ และรูที่คำนวณไว้
- ล็อกแกนให้แน่น เพื่อเตรียมกัดฟันเฟืองชุดต่อไป

ทำซ้ำกระบวนการนี้จนครบทุกซี่รอบวงชิ้นงาน!

2. ทอยกลับ (Return)

ทอยชิ้นงานออกจากมิดกัต กลับมายังตำแหน่งเริ่มต้น

1. ป้อนลิก & ตัดเจ็อน (Cut)

- เลื่อนมิดออกให้ฟันชิ้นงาน (แนวยาวเท่านั้น ห้ามขยับแนวขวาง!)
- ป้อนความลึกตามที่คำนวณไว้ แล้วเดินโต๊ะงานป้อนชิ้นงานผ่านมิดกัต

การควบคุมคุณภาพ: การวัดความหนาฟันเฟือง

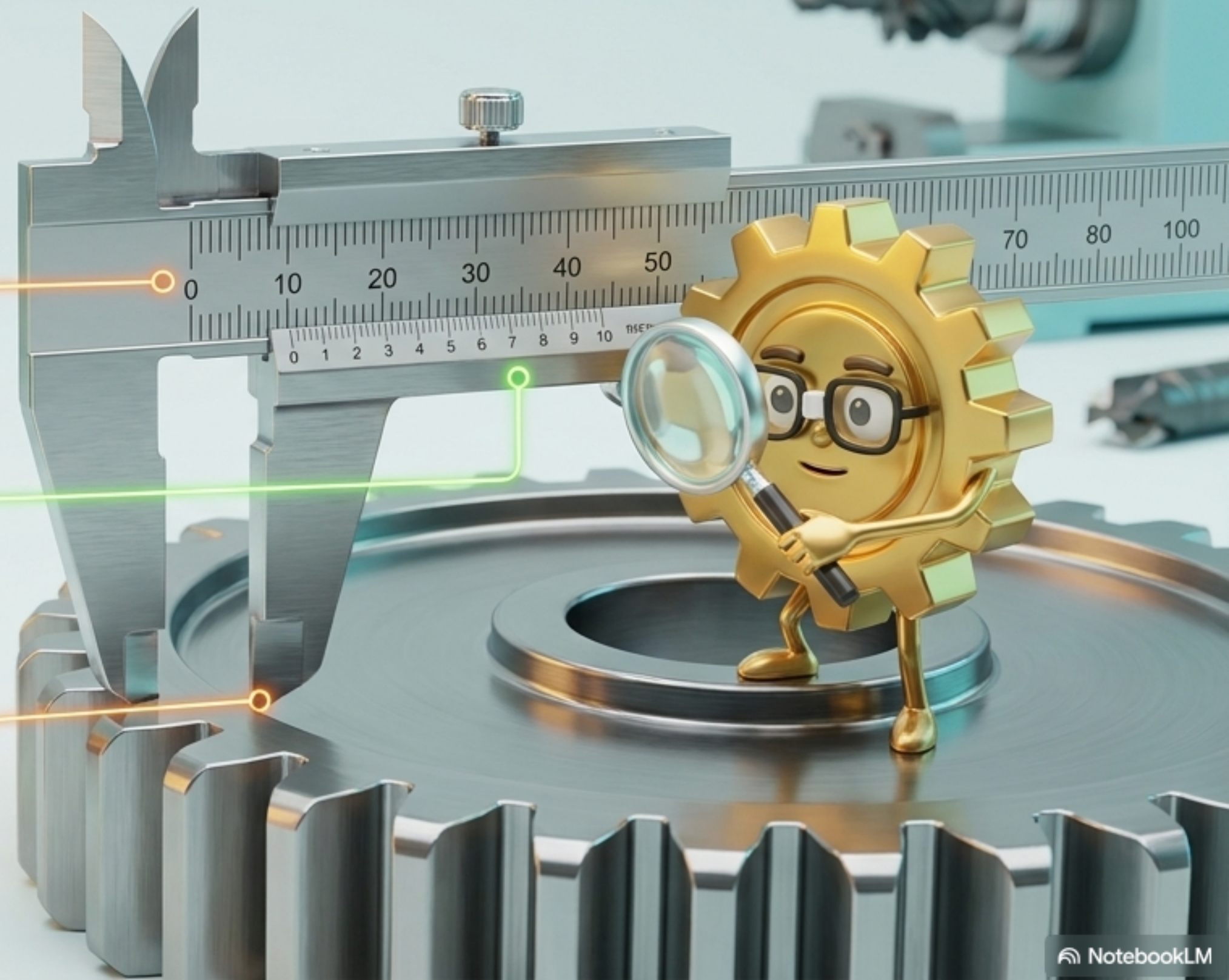
เวอร์เนียคาลิปเปอร์วัดฟันเฟือง (Gear Tooth Vernier Caliper)

เครื่องมือนี้มี 2 สเกลตั้งฉากกัน
(แนวตั้งและแนวนอน)

สเกลแนวตั้ง (Vertical):
ตั้งค่าเท่ากับ Addendum
(ระยะยอดฟันลงมาถึงวงกลมพิตช์)
เพื่อหาจุดวัดที่ถูกต้อง

สเกลแนวนอน (Horizontal):
ขากรรไกรจะหนีบเข้าที่ส่วนโค้งของฟัน
บริเวณเส้นวงกลมพิตช์พอดี เพื่ออ่าน
ค่าความหนาฟัน (Tooth Thickness)

*ความคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อย
อาจทำให้ระบบส่งกำลังมีเสียงดังหรือขัดข้องได้*

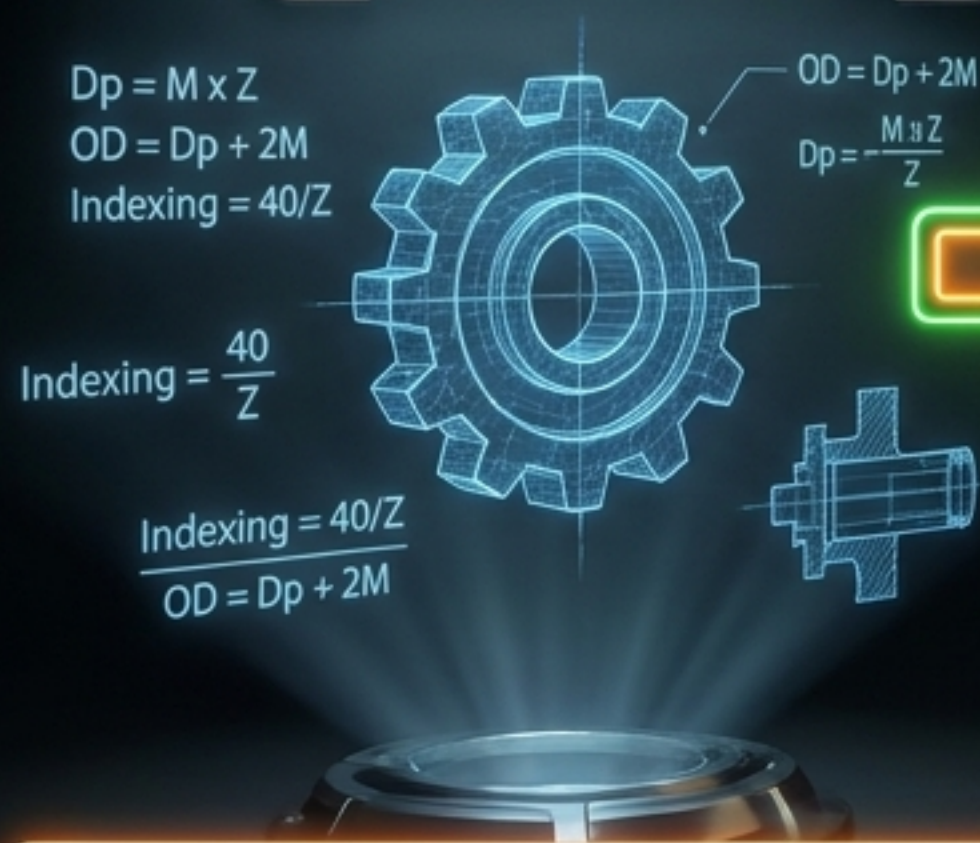

จากแบบแปลนสู่ชิ้นงานจริง (Blueprint to Reality)

ภาคทฤษฎี:
การเข้าใจระบบ
Module/DP คือรากฐาน

ภาคคำนวณ:
ตัวเลขที่แม่นยำ
(OD, ระยะลึก, อัตราทดหัวแบ่ง)
กำหนดความสำเร็จ

ภาคปฏิบัติ:
ทักษะความประณีต
(การตั้งศูนย์, สัมผัสกระดาษ, สเตลป้อน)
คือศิลปะของช่างกล

ชิ้นส่วนที่ยอดเยี่ยม ไม่ได้เกิดจากเครื่องจักรเพียงอย่างเดียว
แต่เกิดจากความเข้าใจที่แม่นยำของ **“ผู้ควบคุม”** เครื่องจักรนั้น